

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010006
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6219010006.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na neverejnom zasadnutí dňa 19. júna 2019, prejednal sťažnosť odsúdeného V. J., proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš z 08.04.2019 sp.zn. 3Nt/1/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 3T/11/2014 z toho dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a vyhovenia jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Poukázal na výpoveď W. N., ktorá vypovedala nepravdivo v pôvodnom konaní a vec bola vykonštruovaná tak, ako celé obvinenie. Návrh na povolenie obnovy podal preto, že vo väzbe bol oboznámený so zločinom lúpeže, ktorý sa nespomínal a práve v tom období jemu prišiel aj list od svedkyne F. G., ktorý je súčasťou spisu a v ktorom vyzýva na splatenie televízora. V zápisnici o verejnom zasadnutí svedkyňa vypovedá, teda F. G., kde udáva, že splatila celý televízor, bola tam exekúcia, výzva na zaplatenie televízora je súčasťou spisu od začiatku konania. V ďalšom je obsah sťažnosti odsúdeného nezrozumiteľný pre jeho nečitateľnosť. Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia a konanie uzneseniu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 30.01.2017 sp.zn. 3T/11/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 19.07.2017 sp.zn. 3To/56/2017 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák., zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., tiež z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a osem mesiacov, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tiež bola odsúdenému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným stranám.

Na podnet odsúdeného zo 04.01.2019 súd prvého stupňa určil termín verejného zasadnutia a vypočul navrhnutých svedkov podľa návrhu odsúdeného. Svedkyňa J. uviedla, že za televízor zaplatila jednu splátku, následne pokračovala v platení v roku 2014 a platila až do súdu. Počula, že G. predala televízor a potom prehrali peniaze v automate. Syn jej hovoril, že musí platiť, lebo ho vydierajú, o tom má existovať aj vydieračský list. Svedkyňa F. G. uviedla, že televízor s trestným oznámením nesúvisí, nevie, kde je televízor, počula, že ho odsúdený dal do záložne. Odsúdený bil ich dcéru a zbil aj ju, W. G. potvrdila, že odsúdený ju zbil, keby bol splácal televízor, neboli by ho udávali za televízor, ale ublíženie na zdraví, ale ublíženie na zdraví s tým nesúvisí. G. jej povedal, že odsúdený dal televízor do záložne, čo bolo s matkiným mobilom, to si nepamätala.

Po zhodnotení dôkaznej situácie v pôvodnej súvislosti s návrhom odsúdeného a dokazovaniu vykonaným na verejnom zasadnutí sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, vyjadrenými v dôvodoch písomného vyhotovenia uznesenia okresným súdom, kde jednoznačne vysvetlil, prečo nebolo možné vyhovieť návrhu odsúdeného, hlavne teda, že neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože vykonané a doplnené dokazovanie nevedú k záveru, že by bolo možné pri povolení obnovy konania v podstate opakovaním dôkazov, ktoré už vo veci boli vykonané, možné predpokladať akúkoľvek zmenu pôvodného rozhodnutia okresného súdu resp. krajského súdu v danej veci, a to v ktorejkoľvek časti výroku tak rozsudku okresného súdu, ako aj krajského súdu.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožnil.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil pochybenie v napadnutom uznesení a ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, považuje napadnuté uznesenie za zákonné a sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.